

М.О. Косянчук

Житомирський державний університет

імені І.Франка

Науковий керівник:

доц., к. п. н. Н. Р. Прокочук

ПОНЯТТЯ ІНТРАКТИВНОСТІ ТА СУТЬ ІНТЕРАКТИВНИХ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Запорукою становлення компетентного, мобільного фахівця, професійні якості якого відповідатимуть європейській системі освіти, є модернізація шкільної навчальної системи. Необхідність підготовки майбутнього спеціаліста, який буде володіти цілим комплексом професійних і особистісних якостей, вимагає від учителя створення сприятливих для його подальшої самореалізації та розвитку умов. Тобто навчання має бути спрямоване не лише на засвоєння готових науково-практичних знань, а на можливість продукування нових знань, на розвиток креативності, гнучкості мислення, на моделювання нових способів діяльності тощо [2].

Інтерактивні технології навчання є системою організації продуктивної взаємодії між собою тих, хто навчається, за якої відбувається засвоєння нового досвіду, отримання нових знань і надається можливість для самореалізації особистості [5].

Слово «інтерактивне» має два корені – «інтер» (з лат. «inter» – «взаємно», «спільно», «між») і «активне» (з лат. «activus» – «рухливе», «діяльне», «жваве», «енергійне»). Отже, інтерактивне навчання розглядається сьогодні як навчання, що дає можливість студентам навчатися спільно та енергійно [2].

Розглянемо різні точки зору на дану проблему. О. Січкарук вказує, що інтерактивні методи навчання – це методи, в основі яких лежить спілкування і які вирішують завдання навчання, виховання, розвитку особистості, формування її професійних та соціальних якостей [7]. М. Демчук вважає, що «інтерактивне навчання – це, перш за все, діалогове навчання, в ході якого здійснюється взаємодія вчителя та учня» [2]. О. Пометун та Л. Пироженко сутність інтерактивного навчання також вбачають у постійній активній взаємодії всіх учнів: це «співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове, навчання в співпраці)...» [6]. Отже, інтерактивні технології навчання передбачають організацію і розвиток діалогового спілкування між вчителем і учнем, а також між учнем і учнем, стимулюючи при цьому природну активність учнів, а саме:

- *розумову* (інтенсивність мислення, висловлювання припущень, генерування ідей, проектування, конструювання, моделювання,

творча уява, зосередженість, увага, спостережливість, аналітико-синтезуючі операції);

- *емоційну* (емоційна напруга, переживання);
- *соціальну* (імітація виконання соціальних ролей, обмін думками, ставленнями, судженнями тощо);
- *фізичну* (напруженість, рухливість, практична діяльність) [1].

Як і будь-яка інша форма навчання, інтерактивне навчання має як позитивні, так і негативні сторони. До позитивних належать:

- розширення пізнавальних можливостей учнів
- (здобуття, аналіз, застосування інформації з різних джерел);
- високий рівень засвоєння знань;
- оптимальний контроль учителя;
- взаємодія та партнерство між учителем і учнями;
- пошук альтернативного підходу в оцінюванні знань учнів [4].

Недоліком є необхідність значних затрат часу на вивчення певної інформації та на формування певних навичок. Проте у порівнянні з традиційними, у певній мірі застарілими методами навчання, перевагами інтерактивного навчання є:

- участь у роботі всіх учнів класу;
- формування вміння працювати у команді;
- вироблення доброзичливого ставлення до опонента [4].

І. В. Ставицька пропонує різні способи застосування засобів мультимедіа в навчальному процесі, серед яких: використання електронних лекторів, тренажерів, підручників, енциклопедій, розробка ситуаційно-рольових та інтелектуальних ігор з використанням штучного інтелекту, моделювання процесів і явищ, забезпечення дистанційної форми навчання, побудова систем контролю й перевірки знань і умінь студентів (використання контролюючих програмтестів), створення і підтримка сайтів навчальних закладів, створення презентацій навчального матеріалу, здійснення проєктивної і дослідницької діяльності студентів тощо [8].

Використання інформаційних ресурсів мережі Інтернет та їх інтеграція у навчальний процес дають змогу більш ефективно вирішувати цілий ряд дидактичних завдань, у тому числі втілювати в життя концепцію педагогіки співробітництва. Завдяки новітнім інформаційним технологіям учень може співпрацювати не лише з вчителем чи своїми однолітками, а із набагато ширшим колом людей, практично зі всіх куточків світу, що є особливо актуальним у процесі вивчення іноземної мови загалом та при формуванні іноземних писемних навичок зокрема.

Так, величезна кількість цифрової інформації нині подається у письмовому вигляді. Більше того, кожна людина сьогодні може долучитися до створення цієї інформації та її оприлюднення для безмежної кількості користувачів. Сучасний розвиток Інтернету характеризується появою й широким розповсюдженням соціальних сервісів і служб, що націлені на писемну комунікацію між людьми [3]. До таких соціальних сервісів

належать: блоги, вікі, Живий журнал, мобільні додатки (Twitter, Facebook, Instagram та ін). Застосування таких сервісів є надзвичайно ефективним при формуванні писемних навичок учнів, оскільки, по-перше, є цікавим для учнів (чимало з них використовують їх щоденно), а по-друге, відповідає концепції людини цифрової доби та педагогіці співробітництва й спілкування.

Впровадження комп'ютерних технологій вчить учня працювати самостійно, вирішувати завдання та відповідати на виклики, що постануть перед ними на робочому місці, стимулює його до самоосвіти протягом усього життя. У результаті науково-технічної революції виникла потреба в неперервній освіті: знання старіють так швидко, що доводиться постійно перенавчатися. Відповідно вміння вчитися стає однією з найголовніших навичок. І саме ця навичка набувається при вивченні іноземної мови за допомогою комп'ютерних технологій

Зважаючи на зазначене, інтерактивні технології навчання іноземних мов є перспективними технологіями оскільки визначають діалог як провідну форму навчально-пізнавальної інтерактивної взаємодії з оперативним зворотним зв'язком і передбачають врахування основних методичних принципів навчання іноземних мов комунікативності та ситуативно-тематичної організації навчання.

Список використаної літератури

1. Демчук О. І. Нестандартні уроки української літератури 9-11 клас / О. І. Демчук. – Тернопіль: Підручники посібники, 2000. – 161 с.
2. Зеер Э.Ф. Личностно-ориентированное профессиональное образование / Э.Ф. Зеер. – М. : Академия профессионального образования : Ин-т развития проф. образования, 2002. – 44 с.
3. Кашлев С.С. Интерактивные методы обучения педагогике : учеб. пособ. / С.С. Кашлев. – Мн. : Выш. шк., 2004. – 176 с.
4. Кларин М. В. Интерактивное обучение – инструмент освоения нового опыта // Педагогика. – 2000. – № 7. – С. 12–18.
5. Куріч М.А. Використання інтерактивних технологій на уроках іноземної мови / М.А. Куріч // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/>.
6. Пометун, О. Інтерактивні методики та система навчання / О. Пометун. — К. : Шк. світ, 2007. — 112 с.
7. Січкарук О. І. Інтерактивні методи навчання у вищій школі: Навчально-методичний посібник. / О. І. Січкарук. – К.: Таксон, 2006. – 88 с.
8. Туркот Н. І. Педагогіка вищої школи / Н. І. Туркот. – Київ: Кондор, 2011. – 628 с.